

Sygn. akt V Ka 327/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 czerwca 2013r.

Sąd Okręgowy w Koszalinie V Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia: SO Grzegorz Polewiak (spr.)

Sędziowie: SO Sławomir Przykucki

SO Marek Mazur

Protokolant: sekr. sąd. Magdalena Iskrzycka

przy udziale Prokuratora Prok. Okręg. Katarzyny Słodzińskiej

po rozpoznaniu w dniu 05 czerwca 2013 r. sprawy

Ł. S.

oskarżonego z art. 288§1 kk w zw. z art. 57a§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Szczecinku

z dnia 14 marca 2013 r. sygn. akt II K 35/13

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uznaje oskarżonego Ł. S. za winnego tego, że w dniu 15 marca 2012 r. około godziny 12.20 w S. przed kwaciarnią (...) przy ul. (...) poprzez zrzucenie ze stołu kwiatów i kompozycji kwiatowych, przewracanie wiader z kwiatami i zrzucenie ze stojaka tub z kwiatami dokonał zniszczenia mienia w postaci 2 sztuk sztucznych goździków, 13 sztuk sztucznych tulipanów, 6 sztuk sztucznych żonkili, 4 sztuk sztucznych bukietów hortensji, 12 sztuk sztucznych kompozycji własnych kwiatowych, tj. rzeczy o łącznej wartości 318,69 złotych na szkodę M. K. (1), tj. przestępstwa z art. 288§1 i 2 kk i na podstawie art. 288§2 kk w zw. z art. 34§1 i 2 kk i art. 35§1 kk skazuje go na karę 2 (dwóch) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania w tym okresie nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym,

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem obrony z urzędu oskarżonego w postępowaniu odwoławczym,

4. zwalnia oskarżonego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt V Ka 327/13

UZASADNIENIE

Ł. S. został oskarżony o to, że:

w dniu 15 marca 2012 r. około godziny 12:20 w S. w kwaciarni (...) przy ul. (...) działając publicznie i bez powodu, okazując przy tym rażące lekceważenie porządku prawnego poprzez zrzucenie ze stołu kwiatów i kompozycji kwiatowych, przewracanie wiader z kwiatami, zrzucenie ze stojaka tub z kwiatami a następnie kopanie i deptanie dokonał zniszczenia mienia o łącznej wartości 1759,20 zł na szkodę M. K. (2),

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Szczecinku wyrokiem z dnia 14 marca 2013 roku w sprawie II K 35/13:

I. uznał oskarżonego Ł. S. za winnego tego, że w dniu 15 marca 2012 r. około godziny 12:20 w S., przed kwaciarnią (...) przy ul. (...), poprzez zrzucenie wiader z kwiatami i kompozycji kwiatowych, przewracanie wiader z kwiatami i zrzucenie ze stojaka tub z kwiatami dokonał zniszczenia mienia w postaci dwóch sztuk sztucznych goździków wartości 22 zł, 13 szt. sztucznych tulipanów o wartości 26 zł, 6 szt. sztucznych żonkili o wartości 9,60 zł, 4 szt. sztucznych bukietów hortensji o wartości 18 zł, 12 szt. sztucznych kompozycji własnych kwiatowych w tym 3 kompozycji o wartości każda 32 zł, 4 szt. kompozycji o wartości każda 26 zł, jednej kompozycji o wartości 48 zł, jednej kompozycji o wartości 49 zł, jednej kompozycji o wartości 47 zł, 2 szt. kompozycji o wartości każda 45 zł, rzeczy o łącznej wartości 509,60 zł na szkodę M. K. (2) przyjmując, że czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, tj. występku z art. 288 § 1 i § 2 kk i za to na podstawie art. 288 § 2 kk w zw. z art. 34 § 1 i § 2 kk i art. 35 § 1 kk skazał go na karę 3 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonania w tym czasie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym,

II. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. kwotę 1461,24 zł za obronę oskarżonego z urzędu,

III. na podstawie art. 624 kpk i art. 17 ust. 1 Ustawy o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych, w tym od opłaty.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego, który na podstawie art. 425 § 1 kpk w zw. z art. 444 kpk zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej kwalifikacji prawnej, ustaleń faktycznych w zakresie wartości wyrządzonej szkody i rozmiaru orzeczonej kary.

Na podstawie art. 427 § 2 kpk i art. 438 kpk zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

- a) obrazę prawa materialnego, a zwłaszcza art. 288 § 1 i § 2 kk oraz art. 124 § 1 kw poprzez przyjęcie, że czyn oskarżonego wyczerpuje znamiona przestępstwa określonego w art. 288 § 1 i 2 kk, gdy tymczasem czyn oskarżonego wyczerpuje znamiona wykroczenia określonego w art. 124 § 1 kw,
- b) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, poprzez zawyżenie przez sąd I instancji wartości szkody jaką wyrządził oskarżony poprzez zniszczenie mienia pokrzywdzonej, a konkretnie poprzez ustalenie, że wartość szkody której doznała pokrzywdzona wynosi 509,60 zł, gdy faktycznie wyniosła 239,51 zł.

Podnosząc powyższe zarzuty, wniósł o:

1. zmianę pkt I zaskarżonego wyroku poprzez:

- a) ustalenie, że oskarżony dokonał zniszczenia mienia o wartości 239,51 zł,
 - b) przyjęcie, że czyn popełniony przez oskarżonego stanowi wykroczenie z art. 124 kw,
 - c) skazanie oskarżonego na karę jednego miesiąca ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania w tym czasie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społecznej w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym,
2. przyznanie obrońcy oskarżonego przez Sąd nieopłaconych przez niego ani w całości, ani w części kosztów obrony udzielonej z urzędu za postępowanie apelacyjne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego jest tylko częściowo zasadna.

Na aprobatę zasługują argumenty apelacji zawierające twierdzenie, że w przedmiotowej sprawie Sąd I instancji ustalając wartość szkody wyrządzonej zniszczeniem mienia, bezzasadnie przyjął, że do szkody tej należy wliczyć marżę sklepu oraz podatek VAT. Zauważyć należy, że na gruncie art. 288 § 1 kk i art. 124 § 1 kw chodzi o wysokość szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu, a nie o wartość rzeczy, jak w przypadku art. 278 § 1 kk i art. 119 § 1 kw. Za szkodę w rozumieniu art. 288 § 1 kk i art. 124 § 1 kw uznaje się przy tym rzeczywisty uszczerbek w majątku pokrzywdzonego, przy czym z orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że nie obejmuje on utraconych korzyści. Jeśli zatem zniszczenie mienia nastąpiło na szkodę właściciela sklepu, to za szkodę uznać należy cenę towaru, za którą nabył on rzeczy, ale nie powiększoną o marżę własną cenę, po której towar wystawił do sprzedaży. Nadto, z uwagi na to, że od rzeczy zniszczonych podatnik VAT może odliczyć podatek wcześniej naliczony, również kwota tego podatku nie stanowi dla pokrzywdzonego rzeczywistej szkody. Oczywiście inaczej byłoby, gdyby zniszczenie mienia nastąpiło na szkodę osoby, która tę rzecz kupiła w sklepie. Wówczas wysokość szkody stanowiłaby wartość towaru z marżą sklepu i podatkiem VAT, a ewentualna niższa wartość mogłaby wynikać ze stopnia zużycia rzeczy używanej.

Apelujący nie ma natomiast racji, w części, w której twierdzi, że szkoda faktycznie poniesiona wynosiła 239,51 złotych, co wynika z pomniejszonej kwoty 509,60 złotych o 53% (23% VAT i 30% marży). Zaprezentowane przez obrońcę oskarżonego wyliczenie jest z punktu widzenia matematyki błędne. Odliczając bowiem zsumowaną stopę procentową marży i podatku VAT od kwoty brutto, nie uzyskuje się kwoty netto, ale kwotę znacznie niższą. To do kwoty netto należy doliczyć kolejno marżę i VAT. W przedmiotowej sprawie kwota szkody bez marży sklepu i podatku VAT, to kwota 318,69 złotych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku. Orzeczenie kary ograniczenia wolności w niższym wymiarze nie jest wynikiem uznania, że orzeczona kara była rażąco niewspółmierna, ale z uwagi na konieczność zachowania tych samych kryteriów wymiaru kary, przy uwzględnieniu zasady reformationis in peius, a także zmianę ustaleń faktycznych na korzystniejsze dla oskarżonego, konieczne było odpowiednie złagodzenie kary.

O wynagrodzeniu za obronę z urzędu orzeczono na podstawie § 14 ust. 2 pkt 4 w zw. z § 2 ust. 3 i § 19 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, uznając, że ze względu na trudną sytuację materialną, nie będzie on w stanie tych kosztów zapłacić.